

# Ny Bokin'i Daniela - Dimy ambin'ny folo amby zato

*Famoahana ny Toetra Ara-paminaniana Mampiavaka ny Taranaka Farany*

Jeff Pippenger

2024-03-04

Ao amin'ny taranaka farany amin'ny vahoaka iray izay ilaozana, dia misy toetra ara-paminaniana sasany izay voamarika. Amin'izany izy ireo dia taranaky ny menarana, fa efa namolavola ny toetran'i Satana. Taranaky ny mpijangajanga izy ireo, fa efa namorona fifamatorana tsy nohamasinina tamin'ny fahavalon'Andriamanitra. Tonga amin'ny toerana iray izy izay mahita, nefa tsy mahazo; mandre, nefa tsy mahatakatra; fa tsy niova fo izy, izay aseho amin'ny fitombon'ny fony ho matavy. I Mosesy no voalohany niresaka mivantana momba izany tranga izany.

Dia niantso an'i Isiraely rehetra i Mosesy ka nanao taminy hoe: Hitanareo avokoa izay rehetra nataon'i Jehovah teo imasonareo tany amin'ny tany Egipta tamin'i Farao sy tamin'ny mpanompony rehetra ary tamin'ny taniny rehetra; dia ireo fitsapana lehibe izay hitan'ny masonareo, dia ireo famantarana sy ireo fahagagana lehibe ireo; nefa Jehovah tsy mbola nanome anareo fo hahafantatra sy maso hahita ary sofina handre mandraka androany. Deuteronomia 29:2–4.

Amin'ny filazana voalohany momba ny tranga laôdisiana mikasika ny fahitana sy ny fihainoana, izay tsy hain'ny olon'Andriamanitra ho hita dia ny famantarana sy ny fahagagana ao amin'ny tantara iorenan'ny finoany. Jeremia dia manondro izany tranga izany ho toetran'ny “virijina adala” amin'ny andro farany, ary ho fanehoana ny fandavan'ireo virijina adala ny handray ny hafatry ny anjely telo, izay manomboka amin'ny fanambaran'ny anjely voalohany mba hatahotra an'Andriamanitra Mpahary. Noho izany fikomiana izany dia tsy mandray ny ranonorana farany izy ireo.

Ambarao ao amin'ny taranak'i Jakoba izao, ary torio ao Joda hoe: Henoy izao ankehitriny, ry vahoaka adala sady tsy manam-pahalalana, izay manan-maso nefa tsy mahita, manan-tsofina nefa tsy mandre: Tsy matahotra Ahy va ianareo? hoy Jehovah; tsy hangovitry eo anatrehako va ianareo, dia Izaho izay nametraka ny fasika ho fari-dranomasina amin'ny didy mandrakizay, ka tsy hainy ihoarana? Ary na dia misamboaravoara aza ny onjany, dia tsy mahery handresy; ary na dia mirohondrohona aza izy, dia tsy mahatafita azy. Fa ity firenena ity dia manana fo miodina sy maditra; efa niodina izy ka lasa. Ary tsy mba milaza ao am-pony izy hoe: Andeha ankehitriny hatahotra an'i Jehovah Andriamanitsika isika, Izay manome orana, dia ny ranonorana aloha sy ny ranonorana aoriana, amin'ny fotoany avy; ary mitahiry ho antsika ny herinandro voatendry ho amin'ny fijinjana Izy. Ny helokareo no nampiala izany taminareo, ary ny fahotanareo no nitanisa ny zava-tsoa tsy ho azonareo. Jeremia 5:20–25.

I Ezeikiela dia manondro ireo izay maneho ny toetra asehon'ny hoe mahita nefa tsy mahafantatra ho trano mpiodina. Trano mpiodina izy ireo, izay tsy hahita ny tantaran'ny fanorenany, izay virijiny adala, izay tsy niova fo satria mandà ny hafatry ny anjely voalohany, ka izany dia fandavana azy rehetra, fa raha tsy manaiky ny hafatry ny anjely voalohany ianareo, dia tsy afaka manaiky ny faharoa na ny fahatelo. Amin'izao toe-javatra izao dia sakanana amin'ireo virijiny ireo ny ranonorana farany mandritra ny fotoanan'ny ranonorana farany. Rehefa avy niresaka io toetra io tao amin'ny fitantarany Jesosy, dia nanohy nanolotra ny fanoharana momba ny mpamafy Izy.

Fa sambatra ny masonareo, fa mahita; ary ny sofinareo, fa mandre. Fa lazaiko aminareo marina tokoa fa mpaminany maro sy olo-marina no naniry hahita izay hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay renareo, nefa tsy nandre. Koa henoy ny fanoharana ny amin'ny mpamafy. Raha misy mandre ny tenin'ny fanjakana ka tsy mahalala azy, dia avy ilay ratsy ka manaisotra izay nafafy tao am-pony. Izy no ilay voa nafafy teny amoron-dalana. Ary izay nafafy teny amin'ny tany be vato dia ilay mandre ny teny ka mandray azy miaraka amin'ny fifaliana avy hatrany; nefa tsy manam-paka ao anatiny izy, fa maharitra vetivety ihany; fa raha misy fahoriana na fanenjarahana noho ny teny, dia tafintohina miaraka amin'izay izy. Ary izay nafafy tany amin'ny tsilo dia ilay mandre ny teny; fa ny fiahiana izao tontolo izao sy ny fitaky ny harena no manakenda ny teny, ka dia tsy mamoa izy. Fa izay nafafy tamin'ny tany tsara kosa dia ilay mandre ny teny ka mahalala azy; ary izy no mamoa ka mitera-bokatra, ny sasany zato heny, ny sasany enimpolo heny, ary ny sasany telopolo heny. Ary fanoharana hafa koa no nataony taminy hoe: Ny fanjakan'ny lanitra dia tahaka ny lehilahy iray izay namafy voa tsara tany an-tsahany; fa raha natory ny olona, dia tonga ny fahavalony ka namafy tsimparifary teny amin'ny varimbazaha, dia lasa nandeha. Fa rehefa naniry ny vary ka niteraka voa, dia niseho koa ny tsimparifary. Ary dia nankao amin'ny tompon-trano ny mpanompony ka nanao taminy hoe: Tompoko, moa tsy voa tsara va no nafafinao tany an-tsahanao? Koa avy taiza ary no nahazoany tsimparifary? Dia hoy izy taminy: Fahavalo no nanao izany. Ary hoy ny mpanompo taminy: Tianao va àry raha handeha izahay ka hanangona azy? Fa hoy izy: Tsia; fandrao raha manangona ny tsimparifary ianareo, dia hongotanareo miaraka aminy koa ny varimbazaha. Avelao hiara-maniry izy roa ambara-pihavin'ny fijinjana; ary amin'ny andro fijinjana dia holazaiko amin'ny mpijinja hoe: Angony aloha ny tsimparifary, ka fehezo amboara mba hodorana; fa angony ny varimbazaha ho ao an-tsompitro. Matio 13:16–30.

Ny adala dia ny tsimparifary, ary ny hendry dia ny vary. Ao amin'ny fanoharana ny amin'ireo virijina folo, ny fananana diloilo no maneho ny fanavahana misy eo amin'ireo sokajy roa ireo; ary amin'ny amin'ny vary sy ny tsimparifary kosa, dia miorina amin'ny hoe azon'ny olona na tsia ny voa, izay teny. Ny filazana voalohany nataon'i Mosesy momba ny sokajy iray izay tsy hahita ka noho izany tsy hahazo, dia mametraka fa ny hafatra izay tokony ho azo dia ny famantarana sy ny fahagagana ao amin'ny tantara fototra. Ny filazana ara-paminaniana farany momba ireo singan'ny fahajamban'ny trano mpiodina nataon'i Ellen White dia manondro fa ny maso izay notahina hahita izay nirian'ny lehilahy marina rehetra ho hita dia ny tantaran'ny hetsika Millerita.

“Ny hafatra rehetra nomena tamin'ny 1840–1844 dia tsy maintsy aseho amim-pahatanjahana ankehitriny, satria maro ny olona no very fitarihana. Tsy maintsy ho entina any amin'ny fiangonana rehetra ireo hafatra ireo.

Hoy Kristy nanao hoe: “Sambatra ny masonareo, fa mahita; ary ny sofinareo, fa mandre. Fa lazaiko aminareo marina tokoa: maro ny mpaminany sy ny marina no naniry hahita izay zavatra hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay zavatra renareo, nefa tsy nandre” [Matio 13:16, 17]. Sambatra ny maso izay nahita ny zavatra izay hita tamin’ny taona 1843 sy 1844.” Manuscript Releases, volume 21, 436, 437.

I Jesosy dia mandrakariva maneho ny farany amin’ny alalan’ny fiandohana, ary ny firesahana voalohany momba ireo izay manana maso nefa tsy mahita na mahatakatra, sy ny firesahana farany, dia samy manondro fa ny tantara fototra iorenan’ny trano mpikomy no zavatra tsy hita, ka noho izany dia lavina, ary araka izany dia manakana ny adala tsy hahafantatra ny ranonorana farany. Ny tantaran’ny taona 1840–1844 dia nasehon’ny fanafahana an’i Isiraely fahiny tamin’ny fanandevozana tany Egypta. Ny tsy fahombiazan’i Isiraely fahiny tamin’ny fandalovana ny fizahan-toetra voalohany dia nitondra azy ireo ho any Kadesy, izay nanaovany ny tatitra laingan’ny mpisafo folo ho marina ary nifidianany mpitarika vaovao hitondra azy ireo hiverina any Egypta. Efapolo taona tatỳ aoriana dia nentina niverina tany Kadesy izy ireo, ary Mosesy dia tsy nahomby tamin’ny nikapohana ny Vatolampy fanindroany.

Na dia tsy nahomby aza i Mosesy, dia mbola nanohy nitondra azy ireo ho any amin’ny Tany Nampanantenaina ihany i Josoa. Ny fitsapana farany tao Kadesy dia nifandray tamin’ny fikomiana lehibe, satria i Jesosy mandrakariva maneho ny farany amin’ny alalan’ny fiandohana; ary ny fikomian’ireo mpisafo folo tao Kadesy tany am-piandohan’ny efapolo taona, ary koa tamin’ny fiafaran’ny efapolo taona, dia samy maneho fikomiana lehibe ao Kadesy. Kanefa, na dia teo aza ny fikomian’i Mosesy tao Kadesy, dia tsy nahemotra intsony ny fahitana ny hidirana ao amin’ny Tany Nampanantenaina.

Tamin’ny fikomiana tamin’ny 1863, izay nitarika ho amin’ny fitomboan’ny fikomiana tamin’ny 1888, izay nitarika ho amin’ny fitomboan’ny fikomiana tamin’ny 1919, ka niafara tamin’ny fikomiana tamin’ny 1957, dia nentin’i Jesosy niverina ho any Kadesy ny Advantisma Laodikeana. Naveriny tany amin’ily tantara izay nahatongavan’ny anjely fahatelo sy nanombohany fizahan-toetra izy ireo, fizahan-toetra izay naneho tamin’ny farany ny fikomiana tamin’ny 1863 sy ny fandroahana ho amin’ny firenirenana any an-efitr’i Laodikia. Niditra tao amin’ny tantaran’ny farany amin’ny Advantisma Laodikeana ny anjely fahatelo tamin’ny 11 Septambra 2001, rehefa nidina ilay anjely mahery ao amin’ny Apokalypsy toko faha-18, izay ilay anjely fahatelo. Dia nanambara izy fa lavo Babylona, araka ny nasehon’ny fanipazana ny tilikambon’i Nimroda, raha naringana ny tilikambon’i New York City.

“Ny hafatry ny anjely fahatelo dia tsy ho takatra; ary ny mazava izay hampahazava ny tany amin’ny voninahiny dia hataon’ireo izay mandà tsy handeha ao amin’ny voninahiny mihamitombo ho mazava sandoka.” Review and Herald, 27 Mey 1890.

Tahaka ny tamin’ny Isiraely fahiny, dia tahaka izany koa amin’ny Isiraely maoderina. Ny taranaka izay vavolombelon’ny 11 Septambra 2001 no taranaka farany. Hoy Jesosy ao amin’ny toko faharoa amby roapolon’i Lioka fa “ity taranaka ity,” ary Izy no nanondro io taranaka io ho ireo izay velona amin’ny fotoana handalovan’ny lanitra sy ny tany, izay mitranga amin’ny Fiavian’i Kristy fanindroany. Io taranaka izay ho velona ka hahita maso ny fiverenan’i Kristy io dia ho efa

nahafantatra famantarana iray izay manaporofa aminy fa izy no taranaka farany. Hahafantatra sy hahatakatra izy fa izy ireo no velona amin'ny fotoana izay tsy “hahemotra” intsony ny “fahatanterahan'ny fahitana rehetra.”

Rehefa niala teo amin'ny tempoly niaraka tamin'ny mpianatra Jesosy, dia nangataka taminy izy ireo mba hazavainy izay tiany holazaina tamin'ny filazany ny fandravana ny tempoly. Io resaka io dia naneho mialoha ny resaka izay hataon'ny mpianany mandritra ny taranaka farany. Naniry hahatakatra ny tiany holazaina ny mpianatra, rehefa nampianatra miverimberina Izy fa ny fiangonana Advantista Laodiseana dia ho voafafa amin'ny lalàn'ny Alahady ho avy tsy ho ela, satria ny mpivavaka ao anatiny dia aloany hivoaka avy amin'ny vavany, ka tsy izy ireo intsony no miteny ho Azy.

Tamin'ny famaliany ny mpianatra, dia nofaritan'i Jesosy ny fandravana an'i Jerosalema sy ny tantara izay nanaraka izany, hatrany amin'ny faran'izao tontolo izao. Rehefa avy namelabelatra ny topi-maso ara-tantara hatramin'ny andininy fahasivy ambin'ny folo Izy, dia nitodika tamin'ny fandravana an'i Jerosalema avy eo, dia fandravana izay mety ho nitranga teo amin'ny hazo fijaliana, kanefa noho ny famindram-pon'Andriamanitra sy ny fahari-po lava nataony dia nahemotra ho eo amin'ny efa-polo taona teo ho eo. Amin'ny faran'ireo efa-polo taona ireo dia hisy sisa hiala amin'ny fandranganana, saingy raha fantany sy ekeny ihany ny famantarana izay nomeny tamin'izany.

Tamin'ny fiandohan'ny Isiraely fahiny dia nisy vanim-potoana efa-polo taona, izay natomboky ny fitsarana noho ny fikomian'ny mpitsikilo folo, fitsarana izay nahemotra efa-polo taona noho ny fifonana nataon'i Mosesy. Tamin'ny faran'ny Isiraely fahiny dia nisy fitsarana noho ny fikomian'ny hazo fijaliana, izay nahemotra efa-polo taona noho ny fahari-po sy ny famindram-pon'i Kristy tamin'ny fifonany. Tao amin'ireo tantara roa ireo dia nisy sisa izay afa-nandositra. I Jesosy mandrakariva no maneho ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'ny zavatra iray.

Niresaka ny famantarana mifandray amin'ny fandravana an'i Jerosalema Jesosy ka nanondro izany ho “ny andro famaliana.”

Ary raha hitanareo fa hodidinin'ny miaramila Jerosalema, dia fantaro fa efa akaiky ny fandravana azy. Ary amin'izany, aoka izay any Jodia handositra ho any an-tendrombohitra; ary izay ao afovoany hiala; ary izay any an-tsaha tsy hiditra ao anatiny. Fa izao no andro famaliana, mba hahatanteraka izay rehetra voasoratra. Lioka 21:20–22.

Ny “andro famaliana” dia ireo loza fito farany, ary noho izany antony izany i Rahavavy White dia mampifanaraka ny fandravana an'i Jerosalema amin'ny fitsarana fanatanterahan'Andriamanitra amin'ny andro farany.

Manatòna hihaino ianareo firenena; ary mihainoa, ianareo vahoaka: aoka hihaino ny tany sy izay rehetra eo aminy; izao tontolo izao sy izay rehetra mipoitra avy aminy. Fa ny fahatezeran'i Jehovah dia mihatra amin'ny firenena rehetra, ary ny fahavinirany amin'ny tafiny rehetra; efa nandringana azy tanteraka Izy, efa nanolotra azy ho amin'ny famonoana. Ary ny matin'izy ireo dia hariana hivoaka koa, ary ny fofon-dratsin'ny fatiny hiakatra; ary ny tendrombohitra hiempo

noho ny rany. Ary ny tafiky ny lanitra rehetra ho levona, ary ny lanitra hiforitra tahaka ny horonam-boky; ary ny tafiny rehetra hirodana tahaka ny ravina latsaka avy amin'ny voaloboka, sy tahaka ny aviavy masaka latsaka avy amin'ny aviavy. Fa ny sabatro dia ho lena any an-danitra; indro, hidina amin'i Edoma izany, dia amin'ny vahoakan'ny ozoko, ho fitsarana. Ny sabatr'i Jehovah dia feno rà, matavy amin'ny diloilo, sy amin'ny ran'ny zanak'ondry sy osy, amin'ny tavin'ny voan'ny ondrilahy; fa Jehovah manana fanatitra ao Bozra, ary famonoana lehibe any amin'ny tanin'i Edoma. Ary ny ombimanga hiara-midina aminy, ary ny zanak'omby miaraka amin'ny ombalahy; ary ny taniny ho vonton-drà, ary ny vovony ho tondraka tavy. Fa andron'ny famalian'i Jehovah izany, dia taonan'ny famerenam-pitsarana noho ny adin'i Ziona. Isaia 34:1–8.

Jesosy dia nanao ny fampahafantarana ampahibemaso voalohany tao Nazareta, ka nanambara ny Tenany ho Mesia. Izany fampahafantarana izany dia notarihin'ny fitsipiky ny filazana voalohany araka ny faminaniana. Ny vakiteny nofidiny dia nanondro fa ny asany dia nahatafiditra ny fanambarana ny “andron'ny famalian'ny Tompo.” Izany, araka an'i Isaia, dia koa “taonan'ny famaliana noho ny adin'i Ziona.”

Tao Nazareta no nanombohan'i Kristy ny asam-panompoany ampahibemaso sy nanambarany ny Tenany ho Mesia. Tamin'izany no niezahan'ireo izay nandre ny teniny nefa tsy nahatakatra, hamono Azy tamin'ny fanipazana Azy hiala avy eny an-tendrombohitra. Ny fiandohan'ny asam-panompoany dia voamariky ny fiezahan'ny olona tao an-tanàna nahabe Azy hamono Azy, ary ny fiafaran'ny asam-panompoany kosa dia novonoin'ny olony tokoa Izy. Ny asam-panompoany dia ny hampahafantatra fa Izy no Mesia, izay naha-Izy Azy rehefa nohosorana tamin'ny batisany Izy. Tamin'ny batisany dia nisy tandindona avy amin'Andriamanitra nidina mba hanamafy ny fahatanterahan'ny faminaniana momba ny fihavian'ny Mesia. Tamin'ny 11 Aogositra 1840 dia nisy tandindona avy amin'Andriamanitra nidina mba hanamafy ny faminaniana momba ny hafatry ny fizahan-toetra amin'izany tantara izany. Ary tamin'ny 11 Septambra 2001 dia nisy tandindona avy amin'Andriamanitra nidina mba hanamafy ny hafatra voambara mialoha amin'izany tantara izany, dia ny hafatry ny ranonorana farany.

“Rehefa niasa mafy nandritra ny roa andro niaraka tamin'ny Samaritana Jesosy, dia nandao azy ireo Izy mba hanohy ny diany ho any Galilia. Tsy nitoetra ela tao Nazareta Izy, izay nandaniany ny fahatanorany sy ny fiandohan'ny maha-lehilahy Azy. Ny fandraisana Azy tao amin'ny synagoga tany, fony Izy nanambara ny Tenany ho Ilay Voahosotra, dia tsy nankasitrahana loatra, ka nanapa-kevitra Izy hitady saha mahavokatra kokoa, hitory amin'ny sofina izay hihaino, sy amin'ny fo izay handray ny hafany. Nambarany tamin'ny mpianany fa tsy manan-kaja ny mpaminany ao amin'ny taniny. Izany teny izany dia maneho ilay fisalasalana voajanahary ananan'ny olona maro hanaiky fivoarana mahatalanjona sy mendrika hoderaina eo amin'ny olona iray izay niaina tamim-pahatsorana teo afovoan'izy ireo, sady efa fantatr'izy ireo akaiky hatramin'ny fahazazany. Kanefa, ireo olona ireo ihany dia mety hoentin-kafanam-po tafahoatra amin'ny fitakian'olona vahiny sy mpisetrasetra.” The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

Ao amin'ny toko fahiraika amby roapolon'i Lioka, i Kristy dia manondro ilay iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, dia ny taranaka farany izay tsy maty. Izany no ataony amin'ny fanolorana ny

tantara izay nanomboka tamin'ny fitsidihany farany ilay toerana izay taloha dia tranon'ny Rainy, nefa avy eo dia tonga tranon'ny Jiosy. Ao amin'ny fitantarana ny tantara izay natombok'ny Jesosy naroso, dia tonga tamin'ny teboka Izy izay handravana an'i Jerosalema, sy ny tempoly izay tian'ny mpianatra ho fantatra (70 AD). Nambarany fa ny fandravana dia ireo andron'ny famaliana, izay anisan'ny fanambarany fanokafana ny asa fanompoany. Ny "andron'ny famaliana" dia tsy ny fandravana an'i Jerosalema tamin'ny taona 70 ihany no nasehony, fa koa ny fotoan'ny fahatezeran'Andriamanitra araka ny asehon'ireo loza fito farany.

Fa izao no andron'i Jehovah, Tompo Andriamanitry ny maro, dia andro famaliana, mba hamaliany ny fahavalony; ary ny sabatra handevona, ka ho voky sy ho leon'ny rany; fa Jehovah, Tompo Andriamanitry ny maro, dia manana fanatitra any amin'ny tany avaratra, eo amoron'ny ony Eofrata. Jeremia 46:10.

Ny "andron'ny famaliana" amin'i Babylona, izay asehon'ny "fanatitra any amin'ny tany avaratra eo amoron'ny ony Eofrata," dia manomboka amin'ilay lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela.

Noho ny fahatezeran'i Jehovah dia tsy honenana izy, fa ho lao tanteraka; izay rehetra mandalo an'i Babylona dia ho talanjona ka hisioka noho ny loza rehetra mahazo azy. Milahatra manodidina an'i Babylona ianareo; ianareo rehetra izay manenjana ny tsipika, mitifira azy, aza iantranareo ny zana-tsipika; fa efa nanota tamin'i Jehovah izy. Mihobia manodidina hanohitra azy; efa nanolotra ny tanany izy; rava ny fanorenany, rodana ny mandany; fa famalian'i Jehovah izao; mamalia azy; araka izay nataony no ataovy aminy. Ringano tsy ho eo Babylona ny mpamafy sy izay mitana fijinjana amin'ny andro taom-pijinjana; noho ny fahatahorana ny sabatra mpampahory dia samy hitodika any amin'ny firenany avy izy, ary samy handositra ho any amin'ny taniny avy. Ondry miely Israelyta; ny lona no nandroaka azy; ny mpanjakan'i Asyria no nitelina azy voalohany; ary farany, Nebokadnezara, mpanjakan'i Babylona, no nanorotoro ny taolany. Koa izao no lazain'i Jehovah, Tompon'ny maro, Andriamanitry ny Isiraely: Indro, hovaliako ny mpanjakan'i Babylona sy ny taniny, tahaka ny namaliako ny mpanjakan'i Asyria. Ary hampodiko indray ho amin'ny fonenany ny Isiraely, ka hihinana eny Karmela sy Basana izy, ary ho voky ny fanahiny eny an-tendrombohitra Efraina sy Gileada. Amin'izany andro izany sy amin'izany androtrizany izany, hoy Jehovah, hotadiavina ny heloky ny Isiraely, nefa tsy hisy; ary ny fahotan'ny Joda, nefa tsy ho hita; fa havelako ny helok'ireo izay avelako ho sisa. Miakara hanohitra ny tanin'i Merataima, dia hamelezana azy sy ny mponin'i Pekoda; mandrava sy ringano tanteraka manaraka azy, hoy Jehovah, ary ataovy araka izay rehetra nandidiako anao. Feon'ady no ao amin'ny tany, ary fandranganana lehibe. Endrey! tapaka sy torotoro ny marotan'ny tany rehetra! Endrey! tonga lao eo amin'ny firenena Babylona! Namandrika anao Aho, ka voasambotra koa ianao, ry Babylona, nefa tsy nahafantatra izany ianao; hita ianao sady voafandrika, satria niady tamin'i Jehovah. Novohan'i Jehovah ny trano fitahirizam-piadiany, ka navoakany ny fiadian'ny fahatezerany; fa asan'i Jehovah, Andriamanitry ny maro, izao ao amin'ny tanin'ny Kaldeana izao. Avia hamely azy avy any amin'ny farany indrindra; vohay ny trano fitahirizany; atoby ho antontam-bato izy ka ringano tanteraka; aza avela hisy sisa aminy. Vonoy ny ombilahiny rehetra; aoka hidina any amin'ny famonoana izy ireny; loza ho azy! fa tonga ny androny, dia ny fotoan'ny famaliana azy. Ny feon'ireo mandositra sy tafatsoaka avy any amin'ny tanin'i Babylona, mba hanambara ao Ziona ny famalian'i Jehovah Andriamanitsika, dia ny famaliany noho ny tempoliny.

Angony hiaraka hamely an'i Babylona ny mpandefa zana-tsipika; ianareo rehetra izay manenjana ny tsipika, mitobiana manodidina azy; aza avela hisy handositra avy ao; valio araka ny asany izy; araka izay rehetra nataony no ataovy aminy; fa niavonavona tamin'i Jehovah izy, dia tamin'ilay Iray Masin'ny Isiraely. Jeremia 50:13–29.

Ny fandravana an'i Jerosalema tamin'ny taona 70 taor. J.K. dia maneho ny fitsarana fanatanterahana amin'ilay vehivavy janga Babylona, izay manomboka amin'ilay lalàna Alahady ho avy tsy ho ela any Etazonia. Fantatr'i Jesosy fa ny taona 70 taor. J.K. no tondroiny ho ilay lalàna Alahady ho avy tsy ho ela, satria Izy no mpanoratra ny Teniny, ary Izy no Teny. Zava-dehibe ny mahafantatra ny tontolon'ny faminaniana apetrak'i Jesosy ao amin'ny toko fahiraika amby roapolon'ny Lioka, mba hahazoana izay famantarana manondro fa efa tonga ny taranaka farany.

Hanohy ity fianarana ity isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Ny fihavian'i Kristy dia hitranga amin'ny fotoana maizina indrindra eo amin'ny tantaran'ity tany ity. Ny andron'i Noa sy i Lota dia maneho ny toetry izao tontolo izao mialoha indrindra ny fihavian'ny Zanak'olona. Ny Soratra Masina, manondro mialoha io fotoana io, dia manambara fa Satana hiasa amin'ny hery rehetra sy 'amin'ny fitaka rehetra avy amin'ny tsy fahamarinana.' 2 Tesaloniana 2:9, 10. Ny asany dia aseho mazava amin'ny haizina izay mihamafy haingana, ny fahadisoana maro samihafa, ny hevi-diso, ary ny fitaka amin'izao andro farany izao. Tsy vitan'ny hoe mitarika izao tontolo izao ho babo i Satana, fa ny fitaka ataony koa dia mampahazo lalivay ny fiangonana izay milaza ho an'i Jesosy Kristy Tompontsika. Ny fivadiham-pinoana lehibe dia hivoatra ho amin'ny haizina lalina tahaka ny mamatonalina. Ho an'ny olon'Andriamanitra dia ho alin'ny fizahan-toetra izany, alin'ny fitomaniana, alin'ny fanenjehana noho ny fahamarinana. Nefa avy ao amin'izany alin'ny haizina izany no hamirapiratan'ny fahazavan'Andriamanitra.”

Izy no mampamirapiratra “ny mazava hivoaka avy ao amin'ny maizina.” 2 Korintiana 4:6. Raha “tany tsy nisy endrika sady foana; ary aizina no nanarona ny fanambanin'ny lalina,” dia “ny Fanahin'Andriamanitra nivezivezy tambonin'ny rano. Ary hoy Andriamanitra: Misia mazava; dia nisy mazava.” Genesisy 1:2, 3. Toy izany koa, amin'ny alin'ny haizin'ny fanahy, dia mivoaka ny tenin'Andriamanitra hoe: “Misia mazava.” Amin'ny olony dia hoy Izy: “Mitsangàna, mamirapirata; fa tonga ny fahazavanao, ary ny voninahitr'i Jehovah efa miposaka aminao.” Isaia 60:1.

“‘Indro,’ hoy ny Soratra Masina, ‘ny haizina handrakotra ny tany, ary aizim-pito ny firenena; fa Jehovah kosa hiposaka aminao, ary ny voninahiny ho hita eo aminao.’ Andininy 2. Kristy, ilay famirapiratan'ny voninahitry ny Ray, dia tonga teo amin'izao tontolo izao ho fahazavany. Tonga Izy haneho an'Andriamanitra amin'ny olona, ary voasoratra ny aminy fa nohosorana ‘tamin'ny Fanahy Masina sy ny hery’ Izy, ary ‘nandehandeha nanao soa.’ Asa 10:38. Tao amin'ny synagoga tany Nazareta dia hoy Izy: ‘Ny Fanahin'i Jehovah no ato amiko, satria nanosotra Ahy hitory teny soa mahafaly amin'ny malahelo Izy; naniraka Ahy hanasitrana ny torotoro fo Izy, hitory fanafahana amin'ny babo sy fampahiratana amin'ny jamba, hanafaka izay nampahorina, hitory ny taona ankasitrahan'i Jehovah.’ Lioka 4:18, 19. Izany no asa nankininy tamin'ny mpianany mba hataony. ‘Hianareo no fahazavan'izao tontolo izao,’ hoy

Izy. ‘Aoka hazava eo imason’ny olona toy izany koa ny fahazavanareo, mba hahitany ny asa soa ataonareo ka hanomezany voninahitra ny Rainareo Izay any an-danitra.’ Matio 5:14, 16.” Mpaminany sy Mpanjaka, 217, 218.